11/12/2023

Πανηγυρικός Εσπερινός στον εορτάζοντα Ι.Ν. Αγίου Σπυρίδωνος στο Σύδνεϋ

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Με θρησκευτική λαμπρότητα τελέστηκε το απόγευμα της Δευτέρας, 11 Δεκεμβρίου, στην εορτάζουσα Ενορία Αγίου Σπυρίδωνος στο προάστιο Kingsford του Σύδνεϋ, ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός επί τη μνήμη του Αγίου Σπυρίδωνος, Επισκόπου Τριμυθούντος, του Θαυματουργού.

Με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου **Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας** κ. Μακαρίου, στην Ακολουθία χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Σεβαστείας** κ. Σεραφείμ, περιστοιχούμενος από πλειάδα κληρικών της πόλεως του **Σύδνεϋ**, ενώ παρέστη συμπροσευχόμενος ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας**

κ. Μύρων.

Στο τέλος του Εσπερινού, προ του κηρύγματος, ο Σεβασμιώτατος κ. Σεραφείμ καλωσόρισε με εγκάρδιους αδελφικούς λόγους τον Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας, τονίζοντας τους διαχρονικά στενούς δεσμούς που συνδέουν την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας με την ιεραποστολική Μητρόπολη της Ωκεανίας.

Ακολούθως, ο Μητροπολίτης Σεβαστείας απευθύνθηκε στο πολυπληθές εκκλησίασμα και, παρουσιάζοντας πτυχές του βίου και των αρετών του τιμώμενου Αγίου, προέτρεψε όλους να προσπαθήσουν να τον μιμηθούν. Εισαγωγικά υπογράμμισε ότι τα αμέτρητα θαύματα που επιτέλεσε ο Άγιος Σπυρίδων, ήταν απόρροια της βαθειάς πίστεώς του στον Θεό.

«Το θαύμα δεν είναι κάτι μαγικό, αλλά απορρέει από την πίστη», επισήμανε ο Σεβασμιώτατος και προσέθεσε: ***«Ο Άγιος Σπυρίδων ήταν άνθρωπος της πίστεως. Πίστευε ακράδαντα στη δύναμη του Θεού και είχε αποθέσει τον εαυτό του στα χέρια του Θεού. Όχι όταν έγινε κληρικός και Επίσκοπος, αλλά απ' όταν ήταν λαϊκός. Είχε πίστη σταθερή, ακλόνητη, αμετακίνητη. Πίστη σαν κι εκείνη που είπε ο Χριστός ότι μπορεί να μετακινήσει όρη. Γι' αυτό και έκανε τόσα θαύματα».***

Ο Σεβασμιώτατος κ. Σεραφείμ εστίασε ακόμη στην αρετή της υπομονής, για την οποία διακρίθηκε ο Άγιος Σπυρίδων. Υπενθυμίζοντας ότι είχε περάσει πολλές θλίψεις στη ζωή του και είχε χάσει την οικογένειά του, επισήμανε πως όλα αυτά ο Άγιος τα αντιμετώπισε με υπομονή, καθώς «και την υπομονή την κατεργάζεται η πίστη στον Θεό». Τέλος, αναφέρθηκε στις αρετές της απλότητας, της πραότητας, της καλοσύνης και της ταπεινοφροσύνης, σημειώνοντας καταληκτικά ότι *«καλούμεθα κι εμείς αυτές τις αρετές να τις αναπτύξουμε και να γίνουμε άνθρωποι του Θεού, όπως ήταν ο Άγιος Σπυρίδων».*